

Vekst – ved loven eller nåden?

Innledning

Galaterbrevet er kalt de kristnes frihetsbrev, og er et av Paulus sitt hovedbrev. Luther sette dette brevet så høyt at han kalte det for sin kjære Käte. Men brevet er også et kampskrift. Paulus var meget bekymret av de meldingene han fekk fra Galatia. Det var kommet noen fremmede lærere som forvirret galaterne, som sa at det ikke var nok med evangeliet som de hadde hørt fra Paulus. Disse fremmede lærerne som ble kalt judaister, mente for at hedninger skulle bli frelst, måtte de la seg omskjære og holde Moseloven. Gal.2.4.5 jfr. Ap.Gj.15.1-11. Denne faren er så stor, at den vil føre vekk fra Jesus. "Hvis dere lar dere omskjære, så vil Kristus ikke være til noe gagn for dere. Igjen vitner jeg for hvert menneske som lar seg omskjære, at han skylder å holde hele loven. Dere er skilt fra Kristus, dere som vil rettferdiggjøres ved loven, Dere er falt ut av nåden" Gal.5.2-4. Dette hører vi ofte også i dag. Det er vel og bra dette med nåden, men nå må dere komme videre, nå må dere vokse, slik at det blir skikk på det kristne livet. En kan ikke bare oppholde seg med nåden og korset. Ved å tale slik, føres folk vekk i fra Jesus, vekk i fra nåden, og inn under Guds vrede og forbannelse. Galaterbrevet er skrevet til en forsamling som befinner mot en falsk lære og tro. Det er en forsamling som holder på å falle fra det enkle evangeliet i Jesus, uten at de selv er klar over, eller forstår det. En kristen er alltid utsatt for lovtrelldom. Vi har alle en medfødt trang til å trelle under loven. Derfor tar apostelen et oppgjør med judaistene, og forsøker å føre leserne tilbake til evangeliet (1.6-5.12). Når en kristen lever et liv i troen på Jesus, vil Guds Ånd bo i ham. Dette nye livet skal ikke føre til en frihet for den syndige naturen, men tjen hverandre i kjærlighet. (5.13-6.10).

I Samvittigheten fri

Jeg forkaster ikke Guds nåde

Mange tenker vi må passe oss for synden. Det er rett! Mange har kommet bort fra Jesus, fordi synden og verden tok dem. 2.Tim.4.10. Men om du ikke blir verdslige, har djevelen andre måter å få deg bort fra Jesus på. Han gjør deg lovvisk. Loven ligger ikke lenger på deg som tror på Jesus. 1.Tim.1.8.9. I ditt Gudsforhold er du fri fra alle plikter og krav, fordi Jesus har oppfylt loven for deg. Alt som du skulle ha gjort, har Jesus gjort i ditt sted. Hele Jesu liv var et liv under lovens krav, til vår frigjørelse fra loven. Gal.4.4. Dette prøver djevelen stadig å forfekte for ditt hjerte. Derfor prøver han å slippe lovens krav inn i din samvittighet. Du sier nok at det er bare Jesu blod som gjelder for Gud, og ikke mine gjerninger. Men i ditt stille sinn tenker du: Har jeg gjort nok? Holder dette for Gud? Jeg er visst en dårlig kristen. Hvis jeg ikke var så sløv, hvis jeg ba mer, hvis jeg leste mer i bibelen, hvis jeg tok det mer alvorlig med min kristendom, måtte det vel bli forandring. Vet du hva dette er? Det er lovviskheten som taler slik. Du er i ferd med å komme inn under loven, forkaste Guds nåde og gå fortapt. Dette skjer ikke plutselig. Men gradvis glir Jesus ut av ditt sinn og tanker. Til slutt tenker du bare på det du skal være og gjøre. Om dette sier Jakob Traasdahl: *"Like sikkert som om loven må inn i din samvittighet, for at du skal bli frelst. Likesikkert må den ut igjen av din samvittighet, for at du skal bli helliggjort, og leve i en sann helliggjørelse"* Mange er så opptatt med sitt Gudsforhold. Men veien tilbake for oss er igjen å se på Jesus, å være opptatt med hans Gudsforhold. Det var fullkomment i vårt sted.

Får en Ånden ved lovgjæringer, eller ved å høre troen forkynt?

I dette avsnittet om Ånden, (3.1-14) er det spørsmål, om Ånden også gis kun ved troen, eller forlanges det noe av oss her, i tillegg til troen. Det er dette apostelen tar opp her i de 14 første versene. Vi leser i v.3. "Er dere så uforstandige? Dere begynte i Ånd; vil dere nå fullende i kjød?" Hva betyr det? De var frelst, men hvis de nå følger den veien som nå er forelagt de, av judaistene, går de fortapt. Det er dette som er alvoret. Det som det står om her er intet mindre enn himmel eller helvete. Spørsmålet er nemlig det: Får en Guds Ånd ved lovgjæringer, eller gis den ved troen? "Men om noen ikke har Kristi Ånd, da hører han ikke Kristus til" (Rom.8.9) "For alle som holder seg til lovgjæringer, er under forbannelse, for det er skrevet: Forbannet er hver den som ikke holder fast ved alt det som står skrevet i lovens bok, slik at han gjør det" (Gal.3.10). Guds lov krever alt av et menneske. Hvis du vil gå den veien, må det ikke være en eneste brist i ditt liv. Du må ikke feile et eneste øyeblikk. Dette gjelder ikke bare dine gjæringer, men også tankene dine må være helt rene. Kort sagt; du må være fullkommen. Mange tenker slik at det jeg ikke klarer og makter som en kristen, for ingen kan være fullkommen, det skal Gud fylle ut med sin nåde. Du kan ikke stoppe på halvveien, og så skal Gud hjelpe deg med resten, og gi deg sin nåde. Det er ingen nåde til den, som kun er kommet halvveis på lovens vei. Du er fortapt, hvis du ikke går hele veien til ende, og holder loven helt.

Hvordan får en Gud Ånd?

En får Den Hellige Ånd ved bønn, sier en del. Men mange har bedt og bedt, uten at det har skjedd noe. Det er jo de som tar det som et tegn på at de er frelst, at de ber til Gud. Man kan f.eks. si at jeg er viss på at jeg hører Gud til; for da og da var jeg i stor nød, og jeg bad til Gud, og Gud hørte min bønn og hjalp meg. Slikt beviser at et menneske har tro til å søke Gud; men det sier intet om at han er en kristen. (Lk.17.11-19)

I Ap.Gj.10. er det tale om når Peter ble budsendt til Kornelius sitt hus. Kornelius "var en from mann og fryktet Gud med hele sitt hus og gav mange almisser til folket og bad alltid til Gud" Ap.Gj.10.2. Men Guds Ånd hadde ennå ikke tatt bolig i hans hjerte. Så sies i Ap.Gj.10.43-44 "Ham gir alle profetene det vitnesbyrd at hver den som tror på ham, får syndenes forlatelse ved hans navn. Mens Peter ennå talte disse ord, falt Den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet." Slik kommer Guds Ånd til et menneskehjerte. Den som tror at Guds Ånd, og dette gjelder også den fylde av Ånd som en kristen er fylt med, hvis de tror at det skjer ved strev, bønn, eller noe ekstraordinært som skal skje, da er en fortapt. Galaterne vart nemlig forført, til å tro at rettferdighet og hellighet skulle oppnåes ved hjelp av loven.

Men tror du derimot av Guds Ånd, og også dens fylde kommer ved troen på Jesus, da er du frelst. Gal.3.14 - Ef.1.13. Hvordan kan jeg vite at Guds Ånd bor i mitt hjerte? Carl O. Rosenius sier at "der hvor synden og Kristus er sjelens hovedtanker, der bor Guds Ånd" Dette stemmer også med skriften. Synden hos en kristen er hans største plage. Det er ingenting her på denne jord, som plager ham mer enn hans synder som han har i sitt kjød. Og spesielt gjelder det de synder som han elsker mest. Det er fordi Den Hellige Ånd også blir kalt sannhetens Ånd. (Joh.16.13) bor i hans hjerte. Derfor er det umulig for en kristen å leve i en synd, det sørger Ånden for. Lytter han ikke til den røsten, er det frafall fra Jesus. Derfor er en kristen urolig og engstelig for seg selv. "Men dersom vi dømte oss selv, ble vi ikke dømt." (1.Kor.11.31). Derfor er kjennetegnet på frafall fra Herren som Rosenius sier det:

- *Synden tynger ikke
- *ingen strid mellom ånd og kjød
- *ingen frykt for fienden
- *ingen mistanke til seg selv"

Derne er Kristus hans største skatt og trøst. Og han synger følgende:

"Å, la aldri noensinne, korsets tre meg gå av minne. Men la kors og død og smerte, tale rope til mitt hjerte, hva min frelse kostet har" Dette er selve pulsslaget for en kristen.

Til frihet har Kristus frigjort oss

"Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast, og la dere ikke igjen legge under trelldommens åk" Gal.5.1 jfr. Joh.8.36. "Han som elsket oss og løste oss fra våre synder med sitt blod" (Åpb.1.5). Det står ikke, han som skal løse oss, men han som har løst oss. Lenge før du var født, vart du løst ut av Jesus. Om jeg hadde sagt til deg at du kan bli løst, så hadde du spurt hvordan jeg kan bli det. Så hadde jeg svart: Du må komme til Jesus, men hvordan kommer jeg til Jesus? Du må tro på Jesus, men hvordan gjør jeg det? Du må overgi deg til Jesus, men hvordan gjør jeg det? Du må si ja til Jesus. Jeg har sagt ja, men jeg er så full av tvil. Du finner ingen hvile og fred med dette. Men hør: For snart 2000 år siden, løste Jesus deg ut. Han har løst deg ut. Du blir fri ved å tro på en frigjøring som har skjedd, og som ligger ferdig for deg. Til deg som har opplevd denne frigjøring, kjennes det på at du aldri får høre nok om denne frigjøring i Kristus. Dess mer du opplever den, desto mer synes du at du trenger å oppleve den. Når vi taler om frelsen i Jesus, så taler vi mest om at Jesus døde for mine synder. Men det har skjedd mer. Hele Jesu liv var en eneste lovoppfyllelse for oss. Mt.5.17 - Gal.4.4f.

Han drev ikke med avgudsdyrkelse. Han ble ikke sint eller skjelte igjen. Han var ikke misunnelig, han baktalte aldri, Han hadde nød for de ufrelste. Han var lydig i alle ting. Dette gjorde Jesus i ditt sted. Dette fullkomne livet er ditt liv. Kol.3.4. Mange strever med seg selv når det gjelder disse ting. Det er ingen hjelp i å se på seg selv. Det er Jesus du må rette ditt blikk på. Det er ikke din lydighet og anstrengelser det kommer an på, men på Jesu sin lydighet. Vi skal "stå som rettferdige ved den enes lydighet" (Rom.5.19)

II Kjødet bundet

De to naturer

Jeg tror mange har et brennende ønske om å bli en seirende kristen. Du føler så mye sløvhet og likegyldighet. Jeg skulle ønske jeg var en sterk og sunn kristen. Så kommer spørsmålet, hvordan blir jeg det? Det er det dette avsnittet (Gal.5.13-26) gir oss svaret på. Når en hører at en kristen er fri fra loven, kommer tankene lett dit hen, at da kan vi gjøre hva vi vil som en kristen. Vi er da fri fra loven. Men det er en farlig misforståelse. Hvis du bare vil høre evangeliet, da går du fortapt. Det stilles et spørsmål i Rom.3.31 om vi Opphever "loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven." (Rom.3.31). Loven skal ha en spesiell adresse/plassering i ditt liv. Loven skal ligge på ditt kjød. Du skal binde kjødet ved loven. Dette tekstavsnittet taler om at etter at du er kommet til tro på Jesus, ble du omdannet fra å være en enpersonsvesen til å bli en topersonsvesen. Gal.5.17. Derfor skal dette kjødet ikke ha noen frihet. Men det skal tuktes, dødes og dømmes. Da Gud hadde skapt alt sammen, såg han på skaperverket, og såg at det var "overmåte godt" 1.Mos.1.31. Det betyr: Det som svarer til sin hensikt. Det svarte til Guds hensikt, alt Gud hadde skapt. Det var slik som Gud hadde tenkt det skulle være. Så kom synden

inn i verden, og ødela dette. Så sier Gud noe underlig i 1.Mos.6.3. "I sin villfarelse er de kjød, og deres dager skal være et hundre og tjue år" Kjødet betegner mennesket etter syndefallet.

Rom.7.18 - 8.6.8 - 8.13.

"Det som er født av kjødet, er kjød" (Joh.3.6)

"kjød og blod kan ikke arve ikke Guds rike" (1.Kor.15.50)

Dette kjødet er like ukristelig, etter at du kom til troen på Jesus, som det var før. Du skal lese og be, og du merker treghet og uvilje. Vet du hva dette er? Det er kjødet som bremser. "Ånden er villig, kjødet er skrøpelig" Ef.4.22-24.

En kvinne fortalte i begravelsen etter sin mann, at han ikke la seg til å sove en eneste kveld, uten at han først måtte be meg, eller Jesus om tilgivelse. Denne mannen var fri i Jesus. Men han viste at han hadde et kjød, som ikke skulle ha frihet. Så måtte han alltid leve slik, både med sine nærmeste og med sin Frelser. Her på jorden, må du leve med de to naturene i deg. Men en dag er du fri dette kjødet, som så ofte plager og frister deg. Å leve som en kristen, er å leve i en stadig kamp, mellom disse to naturer. Den dagen det blir fredsslutning, er det også forbi med Gudslivet. Derfor blir utgangen på en av disse to naturer alltid døden. Her ligger grunnlaget for all kristent liv og vekst: Samvittigheten fri i Jesus, kjødet bundet.

Avslutning

Det er mange som gjekk til Golgata for å bli frelst, men de gjekk til Sinai for å bli helliggjort. Det er dette Apostelen i galaterbrevet har forsøkt å tilbakevise. Kraften til et hellig liv, får jeg ikke på lovens vei, men ved nådens ord. "Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med det, slik at han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjører, han skal være salig i sin gjerning" (Jakob 1.25) Frihetens fullkomne lov, er evangeliet i Jesus, der han har oppfylt Guds lov i mitt sted. Du må daglig fordype deg i dette budskapet. Det vil ikke føre til et lettsindig liv, men til et liv i etterfølgelse og tro, "som med iver gjør gode gjerninger" (Titus 2.14)

"Min du min arme sjel forløste, Jeg kan ej forløse den.

Hult du for meg ditt blod utøste, O, åpnet for meg himmelen.

Du slangen har sin makt berøvet, og meg forhvert Gudsbehag.

Du har de rette våpen prøvet, du som så vel forstod din sak.

På deg min Jesus kan jeg lite, se din rettferdighet er min.

O, i din skjortel den er hvide, der svøper jeg meg riktig inn.

Din lydighet jo min skal være, din hellighet, min hellighet.

Du min berømmelse, min ære, min fred, mitt liv, min salighet"

Du har det så godt med Gud, som Jesus har gjort det for deg, så godt har du det. (Frits Larsen).

-